

bringe, som jeg før bemærkede 2,000 Kr. hver, medens Halvdelen fischer med mindre Vaade, som jeg anslaar til et Udbytte af 1,000 Kr. pr. Mand, vil man komme op til et Beløb af $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig for en saadan Havn, og det er da heller ikke mere, end hvad der kommer ind paa en Strækningovre paa den stotste Kyst af mellem 12 og 15 Mil. Det er efter statistiske Oplysninger, som enhver vil kunne overbevise sig om ere rigtige. Vi maa kunne naa det samme Udbytte, naar vi faa de samme Betingelser for at drive Fiskeri. Vore Fiskere ere vante til de samme Redstaber, Garn og Riner, de Redstaber, de benytte mest paa den stotste Kyst, og denne Fiskemaade stemmer mest med vore Fiskeres Sædvaner. Vi faa dem ikke straks med — som enkelte Medlemmer her have foreslaaet — til et større Fiskeri, uafhængigt af Land. Dette Beløb $7\frac{1}{2}$ Million vil være tilstrækkeligt til at dække Renten eller i alt Fald en væsentlig Del af Renten for Anlægssummen af saadanne Havne. Jeg gaar ud fra, at der betales 2 pCt. Afgift af al den Fangst, der indbringes. Det er det almindelige andre Steder, hvor der er kommunale Havne, og saa komme vi til et Beløb af 150,000 Kr. aarlig foruden Afgiften af Fartøjet, hvoraf jeg regner 10 pCt. ugentlig pr. Ton. Det vil blive ca. 75,000 Kr. Det vil altsaa ses, at det ikke er saa uopnaaeligt at rentere den Kapital, der skal til for at anlægge en Havn alene gennem de Værdier, der komme ind. Vi maa kun tro paa, at vi ere i Stand til at gøre det samme som de andre, og det er i den Retning, jeg tror, vi undervurdere vore Fiskere og os selv. Her er en Opgave af stor nationaløkonomisk og social Betydning at tage op, og det er for at belyse denne Side af Sagen, at jeg har tilladt mig at tage Ordet og motivere det lidt nærmere. Det supponerede Antal af Fiskere vil sikkert være til Stede inden Forløbet af en Snees Aar efter Havnens Bygning, det er kun 250 Fiskere om Aaret. Der vil ikke blot komme Tilgang fra vore Fiskerfamilier, men ogsaa fra vore Søfolk. Det er jo en bekendt Sag, at Skibsfarten gaar mere og mere tilbage, egentlige Søfolk faa vi færre og færre af, de maa søge over i andre Livsstillinger. Vi se nu f. Eks. Frankrig, for at vedligeholde en kraftig Sømandsstand til Brug for Marinen, betaler 5 à 600,000 Francs i Præmier til Fiskere, der deltage i Storfiskeriet, blot for at beholde en kraftig Sømandsstand. Det er jo bekendt, at Dampskibsfarten ikke staber Søfolk. Vi have her hjemme et Selskab, der har virket til stort Held for Landet i mange

Aar, det er det jydste Hedeselskab. Det har optaget en saadan Virksomhed paa de jydste Heder, som jeg nu vil foreslaa, at vi skulle optage i Havet uden for den jydste Vestkyst. Dette Selskab har opnaaet at tage store Strækninger ind under Kulturen, og det Statsbidrag, som ydes dette Selskab, er nu løbet op til henimod 150,000 Kr. om Aaret. Jeg er overbevist om, at vi ville kunne løse denne Opgave med et lignende Tilskud fra den danske Regering til et privat Selskab, der vilde starte en saadan Fiskerihavn paa Sjyllands Vestkyst. Da vil man være i Stand til at tage lige saa store Havstrækninger ind under Kulturen og med et langt større Udbytte, saaledes som jeg har tilladt mig her at fremhæve. Jeg gaar ikke saa vidt, at jeg tror, at en enkelt Havn, som jeg nu nærmest tænker mig liggende ved det skarpe Hjørne paa Sjyllands Vestkyst, ved Hanstholm, er i Stand til at afhjælpe alle de Savn, der føles af Fiskerne. Eshjærg-Fiskerne have ved flere Lejligheder udtalt sig for et Tilflugtssted lidt Norden for Horns Rev, og de have nævnt et bestemt Punkt, ved Hvide Sande ved den paatænkte Gennemstøring til Ringkøbing Fjord. Der foreligger jo et bestemt Projekt om en Gennemstøring der, og saa vidt jeg kan skønne er det særlig for at faa en stabil Ordning af Afvandingsforholdene, at dette Spørgsmaal er kommet op; men jeg tillægger imidlertid ogsaa en Gennemstøring paa dette Sted en stor Betydning for Fiskeriet i den Del af Nordøen, der ligger mellem Simfjorden og Horns Rev. Det er nemlig saaledes, at naar Eshjærgfiskerne skulle drive Fiskeri Nord for Revet, ere de afstaaerne fra at komme tilbage til deres Havn ved opkommende sydlige og sydvestlige Vinde. De have intet Tilflugtssted, og Fiskeriet bliver derfor ikke udnyttet paa dette Sted, som det burde. Det er heller ikke min Mening, at man fra en Havn paa Nordvestkysten vil kunne spænde over hele det Hav, der omgiver Sjylland. Jeg tror, at man maa komme til flere Udgangspunkter for Fiskeriet, og et saadant velbeliggende Udgangspunkt for Fiskeriet mener jeg ogsaa en Gennemstøring ved Hvide Sande vil være. Hvorvidt det teknisk set er gørkligt at udføre det foreliggende Projekt, kan jeg ikke udtale mig om, men jeg tror, at det vil være nødvendigt at gaa lidt længere ud med Molerne, idet man vistnok er udsat for Tilfanding, naar de kun, som paa Projektet, gik ud til 15 Fod. Men jeg tror ogsaa, at man paa den anden Side kunde spare den Havn, der er projekteret inde i Ringkøbing Fjord, ved den indvendige Side af Kanalen, idet hele